

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5958/2021
09.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милица Марић Крстић, адвокат из ..., против туженог Рајка Недића, одговорног уредника медија „Курир: најутицајније дневне новине Балкана“ и медија „Курир.рс“ са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Бранислав Глогоњац, адвокат из ..., ради објављивања одговора на информацију, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 358/20 од 24.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 09.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 358/20 од 24.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 358/20 од 24.03.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 131/20 од 03.09.2020. године, ставом првим изреке, наложено је туженом да без одлагања и без накнаде у истом делу медија, у истој рубрици, на истој страници без имена и изостављања, допуна и коментара и са истом опремом, као што су објављене информације у спорном тексту објављеном у дневним новинама „Курир: најутицајније дневне новине Балкана“ од2020. године под насловом „... - ...: ...“ са најавама на насловној страни, објави у целости одговор тужиоца, садржине наведене у изреци првостепене пресуде. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу за случај необјављивања одговора исплати новчани износ од 100.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му за случај необјављивања одговора исплати износ од још 400.000,00 динара. Ставом четвртим изреке наложено је туженом као одговорном уреднику медија портала kurir.rs да без одлагања и накнаде у истом делу медија, у истој рубрици, на истој страници, без имена и изостављања, допуна и коментара и са истом опремом као што су објављене информације у спорном тексту на порталу kurir.rs, <https://www.kurir.rs/vesti/politika/.../...-...>, дана2020. године у ... часова под насловом „...“, објави у целости одговор тужиоца, садржине наведене у

изреци првостепене пресуде. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу за случај необјављивања одговора исплати новчани износ од 100.000,00 динара. Ставом шестим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да за случај необјављивања одговора тужиоцу исплати износ од још 400.000,00 динара. Ставом седмим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 79.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 358/20 од 24.03.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се туженом Рајку Недићу као одговорном уреднику медија „Курир“ наложи да без одлагања и без накнаде у истом делу медија у истој рубрици на истој страници, без имена и изостављања допуна и коментара и са истом опремом као што су објављене информације у спорном тексту објављеним у дневним новинама „Курир“ од 2020. године у целини објави тужиочев одговор на информације, садржине наведене у изреци. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се туженом наложи да без одлагања и накнаде у истом делу медија у истој рубрици на истој страници без имена и изостављања допуна и коментара са истом опремом као што су објављене информације у спорном тексту на порталу kurir.rs дана 2020. године у 8.30 часова објави у целости тужиочев одговор, садржине наведене у изреци. Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставовима другом и петом изреке тако што су одбијени као неосновани тужбени захтеви тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му за случај необјављивања одговора исплати новчане износе од по 100.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу седмом изреке првостепене пресуде тако што је тужилац обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 29.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију тужиоца, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11... 55/14).

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 55/14), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и

основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/ 11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. О захтеву тужиоца за објављивање његовог одговора на информацију - текст који је претходно објављен у листу чији је одговорни уредник овде тужени, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучено о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари а тиче се примене чланова 83., 93. и 100. Закона о јавном информисању и медијима. Тужилац не указује на постојање супротних одлука у истој или сличној чињенично-правној ситуацији, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 2. тачка 1. ЗПП ревизија је увек дозвољена ако је то посебним законом прописано.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе.

Чланом 126. став 3. Закона о јавном информисању и медијима- ЗЈИМ („Службени гласник РС“ бр. 83/14, 58/15 и 12/16) је прописано да се против пресуде другостепеног суда у парници по тужби за објављивање одговора не може изјавити ревизија.

У конкретном случају ревизијом се побија пресуда у парници по тужби за објављивање одговора на информацију, због чега је Врховни касациони суд, применом напред цитираних законских одредби, оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба ради објављивања одговора на информацију и исплате накнаде за случај необјављивања (судски пенал) поднета је 13.05.2020. године, а вредност предмета спора побијеног дела је 200.000,00 динара. Како је тужилац изјавио ревизију против пресуде другостепеног суда у парници по тужби за објављивање одговора, а против које одлуке, сходно цитираној одредби закона ревизија није дозвољена, то чињеница да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака, ревизију не чини дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП нити пак члана 126. став 2. ЗЈИМ с обзиром на то да се дозвољеност ревизије не може оцењивати применом ових одредби, већ применом члана 126. став 3. ЗЈИМ којим је изричито искључено право на изјављивање ревизије по тужби за објављивање одговора, па следом тога и за исплату новчане накнаде за случај необјављивања (у смислу чл. 93. став 1. ЗЈИМ).

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке овог решења.

Одлука о трошковима поступка донета је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер трошкови одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић